

בפני: כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם, ע' שחם

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093

המאשימה;

– נ ג ד –

1. בנימין נתניהו

באמצעות ב"כ עוה"ד עמית חדד מרחוב וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902; טל: 03-5333313 פקס: 03-533314

2. שאול אלוביץ'

באמצעות עוה"ד ז'ק חן ו/או עוה"ד מיכל רוזן-עוזר מרח' וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902; טל': 03-6932077; פקס: 03-6932082

3. איריס אלוביץ'

באמצעות עוה"ד ז'ק חן ו/או עוה"ד מיכל רוזן-עוזר מרח' וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902; טל': 03-6932077; פקס: 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות עוה"ד נטית נגב ו/או עוה"ד איריס ניב-סבאג מרח' וייצמן 2, תל-אביב 6423902; טל': 03-6099915 פקס: 03-6099914

הנאשמים

תגובה מטעם המאשימה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.8.20, מתכבדת המאשימה להגיש את תגובתה לבקשת הנאשמים 2-3 (להלן: **הנאשמים**) מיום 26.7.20.

1. סעיפים 2 (ב) ו(ג) להחלטת בית המשפט הנכבד עוסקים בתמלילים ובתיעוד החזותי והקולי. לאור העובדה שסעיף 2(ג) עוסק בסוגיה בכללותה ונוגע לכלל החקירות שתומללו בתיק ואילו סעיף 2(ב) עוסק בתמליל ספציפי, מצאה המאשימה לנכון להתייחס בפתח תגובתה לסעיף הכללי, סעיף 2(ג).

סעיף 2(ג) להחלטת בית המשפט

2. בסעיף 2(ג) להחלטת בית המשפט הנכבד נתבקשה המאשימה להבהיר איזה מידע נוסף יש בידיה בדבר פערים בין הקלטות לבין תמלילי החקירה בתיק.

3. בעניין זה תבהיר המאשימה, כי אין בידיה כל "מידע נוסף" על זה הקיים בידי ההגנה בנוגע לפערים ספציפיים בין ההקלטות לתמלילי החקירות שהועברו במסגרת חומר החקירה. כפי שיובהר להלן, המאשימה עמדה בכל חובותיה על פי דין בכל הנוגע לתיעוד החקירות, תמלולן והעברת חומרים לידי הנאשמים, ואין כל בסיס משפטי לבקשתם הגורפת והכוללת של הנאשמים להורות למאשימה לתמלל מחדש את כלל החקירות בתיק.

4. להלן עמדתה המפורטת של המאשימה ונימוקה.

5. בתיק שבכותרת הוקלטו חקירות ופעולות חקירה רבות ואלה תומללו על ידי חברת תמלול מקצועית חיצונית, המטפלת בתמלול חומרים עבור רשויות האכיפה כבדרך שגרה.
6. חלק מן החקירות ופעולות החקירה הוקלטו ותומללו אף שתיעוד חזותי וקולי אינו מחויב בדין לגביהם. כך למשל, הוקלטו ותומללו חקירותיהם של עדים שלא נחקרו תחת אזהרה ושל חשודים שנחקרו באזהרה בעבירות שאינן מחייבות תיעוד חזותי על פי סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002 ותקנות סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) (תמלול), תשע"ח-2018) שהותקנו מכוחו (להלן: **חוק חקירת חשודים והתקנות**, בהתאמה).
7. כל הקלטות החקירות תומללו ונמסרו למאשימה על ידי היחידות החוקרות ואלה הועברו **כולן, במלואן**, לידי באי כוח הנאשמים 2-3 כחלק מחומר החקירה בתיק. בהעברת ההקלטות והתמלולים שנערכו לידי ההגנה עמדה המאשימה בחובותיה אלה במלואן. אלא שהנאשמים מבקשים להרחיב את גבולות החובה הקבועה בדין ו"למתוח אותה" כך שהיא תחייב את המאשימה לערוך למעשה תמלול נוסף מעבר לזה שכבר בוצע, ולבצע השוואה מדוקדקת בין ראיות המקור – התיעוד הקולי והחזותי – לבין התמלילים וש"תדייק" אותם. בקשות אלה לא נתמכו באסמכתא משפטית כלשהי, ולא בכדי, שכן כפי שיפורט להלן הדין אינו מחייב זאת ואף השכל הישר מלמד כי אין כל הגיון בדרישה זו.
8. החובות המוטלות על רשויות האכיפה ועל המאשימה בכל הנוגע לתיעוד קולי וחזותי של חקירות ובנוגע לעריכתם של תמלולים מוסדרות בחוק ובתקנות. סעיף 7 לחוק חקירת חשודים קובע באילו סוגי עבירות יבוצע תיעוד קולי או חזותי של החקירה. סעיף 12(ג) לחוק חקירת חשודים קובע כי תקנות בעניין עריכת תמליל מודפס מתיעוד חזותי או קולי של חקירת חשוד יותקנו על ידי שר המשפטים והשר לבטחון פנים.
9. התקנות שהותקנו מכוחו של סעיף זה קובעות באילו נסיבות יתומללו חקירות שתועדו בתיעוד חזותי או קולי. לפי דברי ההסבר שצורפו להן, התקנות נועדו להסדיר את סדרי העבודה ואת חלוקת המשאבים בין הגוף החוקר לגוף התובע (ראו: **דברי הסבר לטיטת תקנות סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) (תמלול), התשע"ז-2017**). מכוח התקנות, חובת התמלול חלה רק לאחר שהגוף התובע החליט על הגשת כתב אישום; ואף זאת – אך ורק ביחס לחקירות החשודים שכתב אישום מוגש בעניינם, וביחס לחקירות של חשודים אחרים "שלחקירתם תרומה משמעותית לבירור האמת".
10. התקנות לא שינו, על פי לשון ועל פי תכליתן, את מעמדו הראייתי של התמליל עליו עמדה הפסיקה לא אחת: התמליל הוא **כלי עזר**, שנועד לסייע בבחינתה של הראיה המקורית ולייעל את העיון בה. לכן, גם כאשר התיעוד החזותי קולי מתומלל, התמלול לעולם אינו מחליף את הראיה המקורית ואינו הופך להיות "הראיה הטובה ביותר", שעליה מתבקש בית המשפט להסתמך במסגרת הכרעתו. אכן, "תכתוב הקלטות הודעות שנגבו על ידי הרשות החוקרת, איננו 'עיון' ולא 'העתקה' אלא עיבוד של חומר החקירה (ככלי-עזר) להבדיל מן החומר הגולמי (שהוא הראיה הטובה ביותר)" (בש"פ 5881/15 **פישר נ' מ"י** (לא פורסם, 15.12.2015) פסקה 3 להחלטתו של כב' השופט נ' סולברג. להלן: **עניין פישר**).

11. בהתאם, כאשר קיימת סתירה בין התיעוד המקורי לבין התמלול או כאשר נמצא התמלול חסר – בין בשל איכות השמע, בין בשל אי-הבנה של המתמלל, שאינו מעורה בנבכי התיק – תכריע הראיה המקורית (וראו בהקשר זה: ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, לח(4) 169 (1984) בעמ' 201-202; ע"פ 2608/04 פלוני נ' מ"י פ"ד נט(6) 267 (2005) בעמ' 274-275; ע"פ 2801/95 קורקין נ' מ"י, פ"ד נב(1) 791 (1998) בעמ' 806)).

12. העובדה שגם לאחר התקנת התקנות מעמדו של התמליל נותר כשהיה, ראיית עזר בלבד, נלמדת גם מעצם העובדה שהתקנות מכירות בכך שיהיו מצבים שבהם אין כל חובה לתמלל חקירות שתועדו בתיעוד חזותי או קולי.

13. בנוסף, גם לאחר התקנת התקנות, הדין אינו מטיל על המאשימה חובה לאתר פערים בין התמלילים שנערכו לתיעוד החקירות; חובה "לדייק" את תמלולי ההקלטות; או חובה להוסיף ולהעביר לידי ההגנה כל תיקון או שינוי שהיא מזהה בתמליל במהלך הכנת התיק לדיון בבית המשפט.

14. חובה כזו אינה מוזכרת בחוק חקירת חשודים או בתקנות והיא גם אינה מתיישבת עם פסיקה רבת שנים של בית המשפט העליון, שלא שונתה בתקנות, ולפיה חובת תמלולה, וודאי תמלולה המדויק, של קלטת מוטלת, עקרונית, על אותו הצד המבקש להגישה כראיה במשפט, כאשר הוא מבקש להגישה כראיה במשפט:

"ציינו באותה החלטה כי על צדדים לדיון לעשות לעצמם כלל של ברזל לפיו המגיש קלטת יגיש לבית המשפט גם את תימלולה. "ע"פ 8262/06, 9610 נגה נ' מ"י (לא פורסם, 30.7.2007)).

15. לאורה של פסיקה זו נקבע בעניין פ"ש על בסיס התחייבות שנטלה המדינה באותו עניין על עצמה, כי ככל שהמדינה תרצה להגיש מוצג תביעה בתיעוד חזותי או קולי ותמלל אותו לצורך הגשתו, יימסר עותק מן התמלול לנאשם מבעוד מועד (סעיף כ"א להחלטתו של כב' השופט רובינשטיין עניין פ"ש הנ"ל, בפסקאות כ"א, כ"ד ול"ז להחלטתו של כב' השופט א' רובינשטיין; פסקה 4 להחלטתו של כב' השופט נ' סולברג; ופסקה 5 להחלטתו של כב' השופט מ' מזוז). מחויבות נוספת זו אינה חלה מיד עם הגשת כתב האישום, אלא לאחר שהמאשימה החליטה לכלול את התיעוד החזותי בראיות שיוגשו מטעמה ותמללה אותו לשם כך.

16. רשויות האכיפה נהגו במקרה הנוכחי מעל ומעבר לחובות המוטלות עליהן על פי דין. בתיק הוקלטו חקירות רבות ופעולות חקירה שלא היתה חובה להקליטן. חקירות אלו אף תומללו עוד לפני הליכי השימוע בתיק והועברו להגנה עוד בשלב העברת חומרי הליבה לקראת השימועים.

17. ראיות המקור, ההקלטות עצמן, הועברו כאמור להגנה, והן ישמשו לה לצורך עריכת בקרה על התמליל. הקלטות אלה יחד עם התמליל עצמו (שלו רוב כולל אינדיקציה לקיומם של חוסרים או פערים) מאפשרים לנאשם לנהל את הגנתו באופן אפקטיבי, כפי שנקבע בעניין פ"ש:

"הזכות להתגונן כוללת, ראשית, אפשרות "טכנית" לנהל את ההגנה, קרי, לחקור את עדי התביעה בחקירה נגדית, להביא ראיות ולטעון טענות. שנית – הזכות להתגונן כוללת בחינה מהותית האם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה לגבש ולהציג קו הגנה ביחס לעבירה... דומה, כי כאשר מלוא החומר הגולמי (בצירוף רשימה מפורטת של החומר כנדרש) עומד בפני הנאשם, מתממשת זכותו להתגונן במישור הטכני והמהותי כאחד. בעולם אידיאלי שבו המשאבים אינם מוגבלים, אפשר

היה לחשוב על חובה רחבה לתמלול; אך איננו שם. דומה, כי אין חולק שישנו יתרון, בהיבט של דיוק ואמינות, לתמלול; ברם הקופה הציבורית אינה 'בור ללא תחתית', וכבכל נושא עסקינן באיזונים, ומחוקק – כזכור – קבע זכות עיון והעתקה ולא הפליג – לפי שעה – מעבר לכך. בהיבט זה שבו עסקינן סבורני, כי אין מותר התביעה מהנאשם שכן אשר בפניו הוא אשר בפניה, ואף היא נדרשת לעבור על כלל חומר החקירה כדי לחלץ את המידע שבכוחו להוכיח את טענותיה..."

18. דברים נכוחים אלה נכתבו כאמור טרם התקנתן של התקנות, אולם הגיונם שריר וקיים: לב"כ הנאשמים הועבר החומר הגולמי במלואו וכן הועברו אליהם התמלולים, המהווים כלי עזר לראיות הגולמיות. בעניין זה, אין מותר המאשימה מהנאשמים: החומר שבפניה הוא גם החומר שבפניהם וגם היא תידרש לוודא את מידת הדיוק של תמלילים לצורך ניהול ההליך.

19. הניסיון מלמד כי הן התביעה והן ההגנה תערכנה בעת הכנת התיק בדיקות כאלה ואחרות באשר ליחס שבין הראיה העיקרית לבין התמליל. הן תבדוקנה את דיוקו של התמליל – כל אחת כראות עיניה, בהתאם לנקודות החשובות בעיניה ובהתאם לאופן ולקצב עבודתה. משמצויה הראיה העיקרית, ההקלטה של התיעוד החזותי, בידי ההגנה, כשם שהיא מצויה בידי המאשימה; ובוודאי משמצוי בידי ההגנה גם התמליל שערך הגוף החוקר ככלי עזר - אין עוד חובה המוטלת על התביעה בהקשר זה.

20. יתרה מזו. בהיעדר חובה שבדין, המאשימה לא נוהגת לערוך השוואה כוללת ומדוקדקת בין תמלילים להקלטות ביחס לכלל חומרי החקירה. גם בתיק זה לא ביצעה המאשימה השוואה שכזו. משכך, הטלת חובה כזו על המאשימה, מעבר להיותה נעדרת בסיס משפטי, תסרבל ותאריך את ההליכים בתיק זה שלא לצורך, ויש לה, כמובן גם השלכה רוחבית משמעותית על ההתנהלות בתיקים אחרים.

21. הטלת חובה כזו היא גם בעלת משמעויות כספיות בלתי מבוטלות. אלו יוטלו על כתפי המאשימה על אף שמחוקק המשנה הסתפק בקביעת חובת תמלול במקרים מסוימים, ולא מעבר לכך. אכן, כפי שנקבע בעניין **פישר** "קופת הציבור אינה בור ללא תחתית וכבכל נושא עסקינן באיזונים". בענייננו, בהעדר פגיעה ביכולתם של הנאשמים להתגונן באופן אפקטיבי כאמור לעיל, האיוון הראוי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים אינו מצדיק הטלת חובה לתמלול מחדש את כלל התמלילים בתיק, כפי שדורשים הנאשמים.

22. לכך יש להוסיף, כי טענתם של הנאשמים לפיה אם לא ייערך תמלול מחדש ומדויק של כלל התמלילים בתיק, "ההגנה תאלץ לשמוע את כל קלטות השמע בתיק" היא תמוהה. כלל עורכי הדין העוסקים בתיקים בהיקפים דומים לתיק הנוכחי, לא כל שכן עורכי דין ותיקים ומנוסים כמו באי-כוח הנאשמים, מודעים היטב לכך שהראייה המחייבת על פי דין הינה התיעוד הקולי והחזותי, ולא התמליל, שמובן שבאופן טבעי עלולות ליפול בו שגגות.

23. יתר על כן, גם כאשר התמליל מדויק לחלוטין, התיעוד החזותי או הקולי כולל מידע שאינו יכול, מעצם טיבו, להיכלל בתמליל, כמו שפת גופו או אופן הדיבור של הנחקר. לכן, מלכתחילה ברור, כי במקטעים רלוונטיים, לפי שיקול דעתו של עורך הדין, יש צורך בעיון ישיר בתיעוד הקולי והחזותי.

24. מהתנהלותם של ב"כ הנאשמים עד כה עולה כי הם היו מודעים היטב למושכלות יסוד אלה. כך למשל, עוד קודם להליכי השימוע, לפני למעלה משנה, ביקשו ב"כ הנאשמים שלא להסתפק בתמלילי

החקירות שהועברו אליהם במסגרת ליבת החומר לצורך שימוע, אלא לקבל לידיהם את התיעוד המקורי של חקירות הנאשמים ושל עדי המדינה בתיק. בקשה זו נומקה ברצונם של ב"כ הנאשמים לצפות בתיעוד החזותי במקביל לעיון בתמלילים. הבקשה נענתה על ידי המאשימה. גם כאשר ערכו ב"כ הנאשמים השוואה בין תמליל השיחה של החוקרת עם אור אלוביץ' לבין הקלטת שיחה זו הם חשפו את הבנתם, כי כך נכון לנהוג.

25. על רקע זה, הטענה כאילו הצורך בעיון בתיעוד הקולי והחזותי התבררה לנאשמים ולבאי כוחם רק עתה, לאור חשש קונקרטי לקיומם של פערים בין התמלילים להקלטות, אינה יכולה להתקבל, והיא נסתרת בהתנהלותם שלהם, כעולה מן האמור.

26. סיכומו של דבר – בהעברת ראיות המקור והתמלילים לידי הנאשמים עמדה המאשימה בחובות המוטלות עליה על פי דין וכאמור אין בידה מידע נוסף על אודות פערים ספציפיים בין הקלטות לבין תמלילי החקירה בתיק. לאור כל האמור לעיל דין הבקשה בסעיף זה להידחות.

סעיף 2(ב) להחלטת בית המשפט

27. בסעיף 2(ב) להחלטת בית המשפט הנכבד התבקשה המאשימה להבהיר אם יש בידה תמליל מתוקן של השיחה בין החוקרת לבין אור אלוביץ', ואם כן ממתי הוא מצוי בידה, ומדוע לא נמסר להגנה.

28. בעניין זה תבהיר המאשימה, כי אין בידה תמליל מתוקן המתעד את השיחה האמורה במלואה, מעבר לתמליל שהועבר להגנה. בידי המאשימה מצויים ניירות עבודה פנימיים הכוללים תיקונים ממוקדים ונקודתיים בשיחה, שאינם מקיפים את כלל החוסרים בתמלול.

29. כפי שפורט לעיל, על המאשימה לא חלה חובה להשוות בין הראיה המקורית – ההקלטה – לבין העיבוד שלה, התמליל, במטרה לאתר פערים ביניהם. עמדה זו בעינה עומדת גם ביחס לתמליל המפגש שנערך בין אור אלוביץ' לחוקרת, העומד במוקד סעיף זה. כפי שפורט להלן, תיקונים נקודתיים שנערכו במקטעים מסוימים של התמליל וזאת לצורך בחינת טענה ספציפית, הם בגדר נייר עבודה פנימי ולא בגדר תמליל מתוקן. ככזה אין חובה להעבירו להגנה לפי סעיף 74 לחסד"פ. בפרט אמורים הדברים, כאשר בשלב שבו נבדק התמליל הקיים טרם התקבלה כל החלטה באשר להגשתו של תמליל זה במסגרת מוצגי התביעה.

30. תמליל השיחה בין אור אלוביץ' לחוקרת הועמד לעיון הנאשמים ביום 8.3.20 וראיית המקור – התיעוד הקולי של השיחה – הועמדה לעיונם ביום 25.3.20. התמליל נסרק ונמצא ברשימת חומר החקירה הממוחשבת, הכוללת "לינקים" לחומר הסרוק, ואין קושי לאתרו. על רקע זה, המאשימה אינה מקבלת את הטענה כאילו לא ניתן היה לאתר את התמליל בחומר (סעיף 9 סיפא לבקשה); וודאי לא – את התיעוד הקולי של השיחה.

31. בסמוך לאחר השימועים שהתקיימו בתיק פנה יו"ר לשכת עורכי הדין ליועץ המשפטי לממשלה בטענות שעסקו במפגש שנערך בין נאשם 2 לאור אלוביץ'.

32. לצורך בדיקת פניה זו, האזינה המאשימה לקלטת המתעדת את המפגש המקדים שהתקיים בין אור אלוביץ' לבין החוקרת. המאשימה פעלה כך על בסיס הטעמים שפורטו לעיל: התיעוד הקולי הוא ראיית המקור המחייבת ואילו התמליל הוא ראיית עזר בלבד, ולכן בחינתן של טענות ביחס לאירוע

עצמו חייבה בחינה של ראיית המקור. בנוסף, המאשימה פעלה באופן זה גם לאור העובדה כי התמליל כולל אינדיקציות לחוסרים ביחס להקלטה.

33. המאשימה הכינה נייר עבודה פנימי המבוסס על תמליל הקלטת המקורית של השיחה בין החוקרת לבין אור אלוביץ'. נייר עבודה פנימי זה כלל תיקונים ממוקדים ונקודתיים במקטעים מסוימים של השיחה שהיו רלוונטיים לבחינת הטענה שהועלתה.

34. מדובר אם כן בנייר עבודה פנימי שנערך במטרה לבחון טענות בנוגע להתערבות של גופי חקירה בייצוגם של חשודים. טענות אלו הועלו על ידי יו"ר לשכת עורכי הדין ומוענו ליועמ"ש. נייר עבודה פנימי זה לא כלל תמלול מדויק של השיחה במלואה. בנסיבות אלה, מדובר בתרשומת פנימית של המאשימה, ומן הטעם הזה היא לא הועברה להגנה.

35. יתרה מזו – עריכתו של נייר עבודה פנימי זה (בשלב שבו טרם התקבלה כלל החלטה סופית על הגשת כתב אישום) וודאי לא שיקפה החלטה של המאשימה לכלול את הראייה המקורית במוצגים שתגיש לבית המשפט, אם וכאשר ינוהל ההליך בבית המשפט. בנסיבות אלה, על פי הפסיקה שהובאה לעיל, לא היה על המאשימה לערוך או להעביר להגנה תמליל מתוקן של ראיית המקור. כאמור לעיל, ככל שמי מהצדדים יבקש להגיש את ההקלטה כראייה במשפט, יהיה עליו להגיש יחד עמה תמליל של שיחה זו, ומובן כי לכל צד יישמרו טענותיו בעניין זה, כשההקלטה לבדה היא שתכריע.

36. למעלה מן הצורך, יצוין כי לו היו פונים הנאשמים אל המאשימה ומצביעים על כך שהפער הקיים בין התמליל לבין ההקלטה הוא משמעותי ונדרש להם לצורך ניהול הגנתם, היתה המאשימה פועלת כפי שפעלה ביחס לפניות אחרות של באי כוח הנאשמים בנוגע לחומר החקירה ולרשימת החומר, והיתה נכונה לשקול את הצורך בהחזרת הקלטת לתמלול מחדש. כעת נראה, שאין הדבר נדרש יותר מקום בו באי כוח הנאשמים הצהירו כי האזינו לראיית המקור וערכו לעצמם תמליל מעודכן.

37. סיכומו של דבר בעניין זה - לנאשמים נמסר חומר הראיות הגולמי המלא שהיה מצוי בידי המאשימה לצורך בחינת האירוע. כפי שפורט בתגובתה הקודמת של המאשימה בעניין, המאשימה עשתה כל שלאל ידה כדי לסייע לב"כ הנאשמים בהתמצאות ברשימת חומר החקירה ובחומר עצמו, הן בכלל והן ביחס לתמליל ולקלטת המפגש הספציפי בפרט. המאשימה עמדה בכל חובותיה על פי דין בעניין זה, ואין ממש בטענות בדבר הסתרה, קל וחומר מכוונת, של מידע מן ההגנה. למעשה, ההיפך הוא הנכון.

סעיף 2(ד) להחלטת בית המשפט

38. ביחס לסעיף 2(ד) להחלטת בית המשפט הנכבד תבהיר המאשימה כי בחודש מרץ 2020, פנו אליה ב"כ הנאשמים וביקשו לקבל לידיהם הודעות, תמלילים וזכ"דים בקבצי וורד על מנת לאפשר חיפוש והתמצאות בהם ביתר קלות.

39. במענה לבקשה זו המירה המאשימה את קבצי התמלילים לתצורה דיגיטלית המאפשרת לערוך בהם חיפוש.

40. החומר הועמד לעיון הנאשמים ביום 18.5.20 ונאסף על ידם. מאז, לא התקבלה מהם כל פניה נוספת בנושא, ולא נאמר ולא נרמז, בעשרות שיחות ותכתובות שהתקיימו בין ב"כ הנאשמים לב"כ המאשימה בתקופה זו, כי החומר בתצורתו החדשה אינו מספק. בקשתם הנוכחית של הנאשמים

לקבלת קבצי וורד לצורך תיקון התמלול היא למעשה בקשה חדשה שהובאה בפני בית המשפט לראשונה, בלא שהופנתה קודם לכן למאשימה.

41. לגופם של דברים, ומעבר לנדרש על פי דין, המאשימה תעביר לב"כ הנאשמים את התמלילים הקיימים אצלה בתצורת וורד בהקדם האפשרי. בנסיבות אלו, לצורך הדיונים בבית המשפט ועל מנת שיהיה נוסח אחיד להפניות, בכל מקרה שבו אחד הצדדים יהיה מעוניין להגיש תמליל לבית המשפט, יוגש על ידי המאשימה התמליל בנוסח שהועבר בתצורת PDF, וכל צד יהיה רשאי להוסיף מסמך תיקונים כרצונו.

סעיף 2(ה) לבקשה

42. בסעיף 2(ה) לבקשה נתבקשה המאשימה להבהיר "מדוע לא תערוך רשימה חדשה של החומר שנאסף, שמשקפת נכונה את תוכנם של המסמכים וסימונם".

43. במענה לשאלה זאת, תבהיר המאשימה כי לנאשמים נמסרה רשימה של החומר שנאסף. רשימה זו משקפת נכונה את תוכנם של המסמכים וסימונם, והיא מאפשרת התמצאות נאותה בחומר, מעבר למקובל בתיקים פליליים, וודאי מעבר לנדרש בדין, והנאשמים לא העמידו ולו ראשיתה של תשתית המראה אחרת ותומכת בטענותיהם.

44. הרשימה שהועברה לנאשמים היא רשימה דיגיטלית של חומר סרוק וחומרי החקירה בה נגשים ברובם בלחיצת כפתור. על היתרונות הגלומים ברשימה זו עמדו בתי המשפט במספר הזדמנויות (ראו למשל דבריו של כב' השופט פוגלמן בבש"פ 683/15 **הירשמן נ' מ"י** (לא פורסם, 5.2.2015, בפסקה 11). כן ראו בבש"פ 3708/19 **יונגסטר נ' מ"י** (לא פורסם, 24.6.2019) פסקאות 11-12 להחלטתו של כב' השופט ע' עמית (להלן: **עניין יונגסטר**); בבש"פ 3553/13 **מור נ' מ"י** (לא פורסם, 16.6.13) פסקה ט"ז להחלטת כב' השופט רובינשטיין).

45. המטרה שבבסיס העברת רשימת חומר החקירה היא להבטיח שהנאשם ידע מהו החומר שנאסף על ידי רשויות החקירה, ויוכל לערוך בקרה על סיווג החומר. במספר החלטות של בית המשפט העליון נקבע כי בחינת הרשימה נעשית באופן תכליתי, ובשים לב למטרה זו:

"בהעדר פירוט מלא וממצה בחוק של האופן בו יש לערוך את הרשימה והפרטים שיש לכלול בה, נדרשת בחינה בכל מקרה נתון של השאלה, האם הרשימה שמסרה התביעה לעיון הנאשם עונה על התכלית האמורה לעיל של הרשימה, ולא ניתן לקבוע מראש מסגרת נוקשה, של צורה ושל תוכן, של הרשימה" (בש"פ 163/17 **מ"י נ' חגי' (לא פורסם, 1.2.2017)**, בפסקאות 13-14. כן ראו: עניין **יונגסטר הנ"ל**; בבש"פ 6229/18 **פלוני נ' מ"י** (לא פורסם, 19.8.2019) בפסקה 8; בבש"פ 7445/19 **חזן נ' מ"ע** (לא פורסם, 26.11.2019) בפסקה 10).

46. בענייננו, רשימת החומר שהועברה עומדת בדרישה לאפשר התמצאות נאותה בחומרים, ואף למעלה מכך. בתמצית יצוין, כי הרשימה כוללת, בחלוקה ללשוניות, הן מסמכים שנתפסו או נערכו, והן הודעות של נחקרים.

47. ביחס למסמכים - נכלל פירוט של מספר ושם הקלסר בו מצוי המסמך, מספר הברקוד של המסמך הסרוק, סוג המסמך בו מדובר, תיאור המסמך בו מדובר, תאריך המסמך, רושם המסמך או מקום תפיסתו (מקום בו הדבר רלוונטי) וסיווג של המסמך כפנימי, חסוי או לא רלוונטי. ביחס להודעות הנחקרים בתיק - כוללת רשימת החומר פירוט שם הנחקר, שם החוקר, תאריך החקירה, סוג החקירה (תחת אזהרה או עדות "פתוחה") מיקומה בארגון החקירה ומספר ברקוד הסריקה שלה.

48. בענייננו, הנאשמים לא עמדו כאמור ולו בראשיתו של נטל להראות כי הרשימה אינה עומדת בדרישות הדין. טענתם בנושא הפגמים ברשימה מבוססת על טרזניה נקודתית לפיה לא הצליחו לאתר את תמליל המפגש בין החוקרת לאור אלוביץ' ברשימה שהועברה אליהם. טענה זו נטענה באופן כוללני וללא פירוט כלשהו וגם לגופה, כאמור, אין לה בסיס.

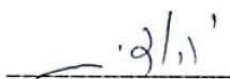
49. ממילא, אפילו אם טענה נקודתית זו היתה מתקבלת, הרי שבשים לב לפסיקת בתי המשפט ביחס לאופן שבו נבחנת תקינותן של רשימות חומר חקירה, לא היה בכך כדי להצדיק "רביזיה" כללית של רשימת חומר החקירה הדיגיטלית והמפורטת שהועברה לנאשמים, כפי שהם מבקשים לעשות, ללא כל עילה או טעם מבורר.

50. המאשימה תחזור ותבהיר, כי, כמו בעבר, דלתה פתוחה בפני ב"כ הנאשמים והם יוכלו לפנות אליה בבקשות סיוע בנוגע להתמצאות בחומרים ואיתורם.

51. לאור כל האמור, המאשימה סבורה כי אין כל יסוד לבקשת נאשמים ולכן דינה של זו להידחות.

ניצן וולקן, עו"ד
סגנית בכירה א'
בפרקליטות מחוז תל-
אביב
(מיסוי וכלכלה)

יהודית תירוש, עו"ד
מנהלת מחלקת ניירות
ערך בפרקליטות מחוז
תל-אביב
(מיסוי וכלכלה)

י"ב אלול, תש"פ

1 ספטמבר, 2020